

Bilag 5.**Oversættelse.****Opfordring til stormagterne om at forny deres bestræbelser for at bilægge deres uoverensstemmelser og gennemføre en varig fred.****Resolution 190 (III), vedtaget den 3. november 1948.**

1. EFTERSOM det er De Forenede Nationers hovedformål at opretholde mellemfolkelig fred og sikkerhed, og organisationen i dette øjemed må samordne sine bestræbelser for ved fredelige midler at gennemføre bilæggelsen af mellemfolkelige tvistigheder eller situationer, som kunne føre til brud på freden,

2. EFTERSOM De Forenede Nationer bør være et centralorgan, der skal bringe nationernes indsats til opnåelse af dette fælles mål i indbyrdes overensstemmelse,

3. EFTERSOM De Forenede Nationer ikke fuldt ud kan nå sine mål, så længe den nylige krig stadig er under afvikling, og så længe alle fredstraktaterne ikke er blevet afsluttet og sat i kraft,

4. EFTERSOM de allierede stormagter, som bar den største byrde under krigen, og hvis fælles ofre og indsats var den væsentligste årsag til sejren, ved mange højtidelige lejligheder påny har bekræftet deres beslutning om i fredstid at opretholde og styrke den endrægtighed i formål og handling, som har muliggjort De Forenede Nationers sejr,

5. EFTERSOM de forannævnte allierede magter, der ved den anden Moskva-konference påtog sig ansvaret for udarbejdelsen og afslutningen af fredstraktaterne, efter tre års bestræbelser ikke har været i stand til at opnå den fulde virkeliggørelse af deres mission ved at opbygge en retfærdig og varig fred,

6. EFTERSOM uoverensstemmelsen mellem de nævnte magter om en sag af livsvigtig betydning for alle de forenede nationer for tiden er årsag til den dybeste ængstelse blandt alle verdens folk, og

7. EFTERSOM De Forenede Nationer ved udførelsen af sit højt hellige kald nødvendigvis må yde sin bistand og sin medvirken til løsning af en situation, hvis fortsættelse medfører en alvorlig fare for den mellemfolkelige fred,

1. MINDER PLENARFORSAMLINGEN om de erklæringer, der den 11. februar 1945 blev afgivet i Yalta af Churchill, Roosevelt og Stalin, og hvori signatarerne

»påny bekræfter vor tro på Atlanterhavs-pagtens principper, vort løfte i De Forenede Nationers erklæring og vor beslutning om i samarbejde med andre fredseltskende nationer at opbygge en verden på lovens grund, der er helliget fred, sikkerhed, frihed og hele menneskehedens almindelige velfærd,«

og erklærer, at

»kun ved fortsat og stadigt stigende samarbejde og forståelse mellem vore tre lande og mellem alle fredseltskende nationer kan menneskehedens højeste stræben virkeliggøres — en sikker og varig fred, som, for at bruge Atlanterhavs-pagtens ord, vil »yde sikkerhed for, at alle mennesker i alle lande kan leve deres liv til ende befriet for frygt og nød««,